

این فرض استوار است که تفکر مثبت به طور بسیار مؤثری باعث تغییر می‌شود. آن‌ها بر این باورند که رستگاری با کشف و پرورش خودِ درونیِ آلهی با کمک فنونی امکان‌پذیر است که می‌توان آن‌ها را از کتاب‌ها، کارگاه‌های آموزشی و معلمان معنوی فراگرفت. آن‌ها علاوه بر تفکر مثبت بر این ایده تأکید می‌کنند که تجربه‌های منفی غیرواقعی هستند و اینکه انسان می‌تواند آن‌ها را به تجربه‌های مثبت تبدیل کند. عصر جدیدی‌ها بر این باورند که استفاده از نیروهای روانی خودشان، اصل و اساس درمان جسمی و روانی است و فنونی که برای انجام این کار از آن استفاده می‌کنند، متفاوت و متنوع است. از آنجا که تفکر کل‌نگرانه بر پیوستگی بین همه سطوح هستی تأکید می‌کند، فعالیت‌های روزمره، همچون غذا خوردن ارزش کیهانی پیدا کرده و مرز بین امور مقدس و دنیوی نامشخص می‌شود. آنها از نظر میزان شرکت در فعالیت‌های درمانی و غذایی بسیار با هم متفاوتند. بعضی از آنها آگاهانه جماعت‌هایی را تشکیل می‌دهند که مدلی برای فرهنگ در حال ظهور سیاره‌ای هستند، فرهنگی که با آرمان‌های عصر جدیدی مطابق است. بعضی نیز بر اساس باورهای خود، در چارچوب فرهنگ کلی عمل می‌کنند. گروهی نیز یک سال در یک کارگاه آموزشی عصر جدیدی شرکت کرده و در خانه به مراقبه می‌پردازند.

عصر جدیدی‌ها می‌گویند قدرت آلهی^۱ در بیرون انسان و دنیای طبیعی نیز وجود دارد. درک ارتباط بین همه چیز امکان درمان بعضی از ابعاد فرهنگ و زندگی بشر را که دوگانگی‌های نادرستی آن‌ها را بخش، بخش کرده، فراهم می‌آورد. این هدف گاهی اوقات تبدیل به نوعی انتقاد

اجتماعی صریح از نهادها و روندهایی می‌شود که مردم را از یکدیگر و از دیگر موجودات زنده جدا ساخته‌اند. از آنجا که عصر جدیدی‌ها به ارتباط و استعداد نامحدود آگاهی انسان باور دارند، بسیاری از آن‌ها گمان می‌کنند انسان مسئولیت خاصی در برابر بقیهٔ سیارهٔ زمین دارد. این دیدگاه گاهی همراه با در نظر گرفتن زمین به عنوان یک موجود زنده است (که فرضیهٔ گایا^۱ نامیده می‌شود)، فرضیه‌ای که دانشمندانی مثل جیمز لاولاک و لین مارگویس^۲ آن را مطرح کرده‌اند. عصر جدیدی‌هایی که مسئولیت‌های جهانی خود را جدی می‌انگارند بر علیه بخش، بخش شدن فردی و اجتماعی موضع‌گیری کرده و از درمان سیاره‌ای و تفکر همه جانبه حمایت می‌کنند. آن‌ها با انتقاد از تقلیل‌گرایی دینی و علمی و پذیرش بیشتر فمینیسم، آزادی فردی و عدم دوگانگی (غلبه بر تفکیک نادرست ماده و روح) خود را در مقابل دیگر سنت‌های دینی قرار می‌دهند. هدف آن‌ها خلق جامعهٔ جدیدی است که سرانجام جایگزین جامعه‌ای می‌شود که در آن زندگی می‌کنیم.

عصر جدیدی‌ها باور به پیوستگی بین ماده و روح را از سنت متافیزیکی غربی به ارث بردند. این سنت شامل، تعالی‌انگاری^۳، سودنبرگ‌گرایی^۴، علم مسیحی^۵، تفکر جدید^۶، حکمت الهی^۷، هیپنوتیزم^۸،

۱. Gaia hypothesis

۲. James Lovelock and Lynn Margulis

۳. Transcendentalism

۴. Swedenborgianism:

-پیروان امانوئل سودنبرگ (Emanuel Swedenborg) -م.

۵. Christian Science

۶. New Thought

۷. Theosophy

۸. Mesmerism:

-منسوب به آرای فرانز مسمر (Franz Mesmer)، (۱۸۱۵-۱۷۳۴)، پزشک اتریشی که نظریهٔ

روح‌باوری^۱ و داوژینگ^۲ (استفاده از عصای پیش‌گویی) می‌باشد. سنت‌های درمان معنوی قرن نوزدهم از نظامی از باورها به وجود آمدند که متخصصان آن را دین «متافیزیکی»^۳ یا «موزون»^۴ نامیده‌اند. از آموزه‌های محوری دین موزون-اینکه انسان‌ها و جهان در نهایت یکی هستند، اینکه آن‌ها مرتبط بوده و امر آلهی خارج از دنیا نیست، بلکه در درون انسان نیز می‌باشد-توسط جنبش عصر جدید حمایت شده است. شخصیت‌های قرن نوزدهم همچون رالف والدو امرسون^۵ (۱۸۸۲-۱۸۰۳) و هلنا بلاواتسکی^۶ (۱۸۹۱-۱۸۳۱) بنیان‌گذار حکمت الهی (دینی که تفکر آسیایی و غربی را با هم ترکیب کرد) از طرفداران دیدگاه موزون بودند. آن‌ها بودند که آموزه‌های دینی آسیایی را وارد تفکر امریکایی کردند، بعد دیگر این جریان ابتدایی‌تر، که نقش محوری در زندگی عصر جدیدی‌ها ایفاء می‌کند.

سابقهٔ راهنمایی کردن یکی از رایج‌ترین فعالیت‌های عصر جدیدی است که همچون علاقمندی به ادیان آسیایی، دست‌کم به امریکای قرن نوزدهم برمی‌گردد، زمانی که واسطه‌های روح‌باور^۷ پیام‌ها را از خویشاوندان مرحوم و راهنمایان روح خود به زندگان منتقل می‌کردند. محبوبیت راهنمایی در قالب روح‌باوری پیش از پایان قرن نوزدهم کاهش

مغناطیس حیوانیش معروف است-م.

۱. Spiritualism
۲. Dowsing
۳. Metaphysical
۴. Harmonial
۵. Ralph Waldo Emerson
۶. Helena Blavatsky
۷. Spiritualist mediums

یافت، اما در قرن بیستم همچنان طرفداران اندکی داشت. پیش از دهه ۱۹۷۰ راهنمایی کردن دوباره افزایش یافت. معمولاً یک مراجعه‌کننده به دنبال یک راهنمای خلسه (واسطه) است و این زمانی است که نمی‌داند پس از مرگ چه رخ می‌دهد، در مورد یک بیماری خاص نگران یا به دنبال راهنمایی معنوی است. این واسطه که می‌تواند مرد یا زن باشد با دنیای ارواح ارتباط برقرار می‌کند و پیام‌ها را از یک راهنمای روح منتقل می‌کند. زمانی که شرلی مک‌لین^۱ گزارش زندگینامه خودنوشته‌اش را در مورد سفر معنویش منتشر کرد، که او را به «شمایل‌های عصر جدید آ» - جی. زی. نایت و موجودی به نام رامتا- راهنمایی کرد، واسطه‌گری شهرت دوباره‌ای یافته بود. آموزه‌های رایج رامتا اهداف خود-شکوفایی عصر جدیدی‌ها را به طور خلاصه بیان می‌کند. «رامتا ... به ما امکان تصور، امید و تمایل به تکوین آنچه می‌توانیم بشویم را می‌دهد، که خود یک امکان نامحدود است». موجودات راهنمایی شده و هدایت‌گران روح، آینده را تسخیر می‌کنند و به این دلیل عصر جدیدی‌ها آن‌ها را مدل نیروی بالقوه انسان در نظر می‌گیرند.

روش دیگری که آن عصر جدیدی‌ها با آن باورهای خود را شکل داده و به آن‌ها عمل می‌کنند، خوانش‌های واسطه^۲ است. درحالی‌که در راهنمایی کردن یک موجود معنوی با یک واسطه انسانی ارتباط برقرار می‌کند، درمان روانی (به کمک یک واسطه) متکی بر نیروی افراد برای آینده‌نگری و تشخیص بیماری‌هاست که این موضوع گاهی در مشورت با موجودات معنوی صورت می‌گیرد. واسطه‌ها هدایت‌گر مراجعه‌کنندگان

۱. Shirley MacLaine

۲. Icons of the new age

۳. Psychic readings

خود در سفر دگردیسی فردی هستند و درمان‌هایی را برای بیماری آن‌ها تجویز می‌کنند. آن‌ها امروزه در اکثر شهرهای امریکا مهارت‌های خود را می‌فروشند و بسیاری، هرچند نه همهٔ آن‌ها، عصر جدیدی هستند. واسطه‌های عصر جدیدی به درمان مراجعان پرداخته و به آنها جهت خود-دگردیسی کمک می‌کنند، نه اینکه حوادث آینده را پیش‌بینی کنند و این تفاوت بین خوانش واسط (روانی)، به عنوان یک مهارت و به عنوان بخشی از یک نظام باور است. درمان‌گران واسط (روانی) از توانایی‌های شخصی خود استفاده کرده، یا با کمک نیروی حیوانات و هدایت‌گران روح کار می‌کنند. آن‌ها تاریخچه‌ای طولانی در عرصهٔ دینی امریکا دارند. شاید معروف‌ترین و تأثیرگذارترین درمان‌گر واسط امریکایی، ادگار کایس^۱ (۱۹۴۵-۱۸۷۷) باشد، که آموزه‌هایش از طریق انجمن تحقیقات و روشنگری، که آن را در سال ۱۹۳۱ تأسیس کرد، هنوز در سطح وسیعی مورد استفاده قرار می‌گیرند. واسطه‌ها همچون هدایت‌گران روح، واسطه بین سطوح مختلف واقعیت هستند. آن‌ها می‌توانند در دنیای ارواح ببینند و بشنوند و پیام‌ها و اطلاعاتی برای انسان‌های دیگر بیاورند. آن‌ها بازیگران جدید دین‌ورزی هستند که سرآغاز آن به قرن نوزدهم بر می‌گردد و در قرن بیست و یکم ادامه پیدا می‌کند.

علاقه به فرهنگ‌های بومی، تمدن‌های باستانی و امور فرازمینی‌ها، یوگا و مراقبه در فرهنگ عصر جدیدی با یکدیگر ترکیب می‌شوند و این موضوعات در مراکز و گروه‌هایی مثل بنیاد تحقیقاتی آکوارین^۲ و انجمن مرزهای معنوی^۳ آموزش داده می‌شوند. در بعضی مراکز سلامتی کل‌نگر، فلسفهٔ عصر جدیدی در کنار کار انرژی ریکی، رنگ درمانی^۴، کلاس‌های

۱. Edgar Cayce

۲. Aquarian Research Foundation

۳. Spiritual Frontiers Fellowship

۴. Color therapy